

Sanghefte

Innhold

Til ungdommen	1
Internasjonalen	3
Et rødt flagg	4
Fram Kamerater	5
Virvelstevet.....	6
På veg	6
El Pueblo Unido	7
Bella Ciao	8
Vi er de mange	9
Revolusjonens røst	10
Ola Tveiten	11
Kjærlighetsvisa	13
Ellinors vise.....	14

Til ungdommen

(Nordahl Grieg/Otto Mortensen)

Kringsatt av fiender,
gå inn i din tid!
Under en blodig storm -
vi deg til strid!
Kanskje du spør i angst,
udekket, åpen:
Hva skal jeg kjempe med,
hva er mitt våpen?

Her er ditt vern mot vold,
her er ditt sverd:
Troen på livet vårt
menneskets verd.
For all vår fremtids skyld,
søk det og dyrk det,
dø om du må - men:
øk det og styrk det!

Stilt går granatenes
glidende bånd.
Stans deres drift mot død,
stans dem med ånd!
Krig er forakt for liv.
Fred er å skape.
Kast dine krefter inn:
Døden skal tape!

Elsk og berik med drøm
alt stort som var.
Gå mot det ukjente.
Fravrist det svar.
Ubygde kraftverker,
ukjente stjerner -
skap dem med skånet livs
dristige hjerner.

Edelt er mennesket,
jorden er rik!
Finnes her nød og sult,
skyldes det svik.
Knus det! I livets navn
skal urett falle.
Solskinn og brød og ånd
eies av alle.

Da synker våpnene
maktesløst ned.
Skaper vi menneskeverd,
skaper vi fred.
Den som med høyre arm,
bærer en byrde,
dyr og umistelig,
kan ikke myrde.

Dette er løftet vårt
fra bror til bror:
vi vil bli gode mot
menneskes jord.
Vi vil ta vare på
skjønnheten, varmen -
som om vi bar et barn
varsomt på armen!

Internasjonalen

(Eugène Pottier/Pierre Degeyter)

Opp, alle jordens bundne trelle,
Opp I, som sulten knuget har!
Nå drønner det av rettens velde, til siste
kamp der gjøres klar.
Alt det gamle vi med jorden jevner:
Opp slaver til frihet frem!
Vi intet var, men alt vi evner
Til rydning for vårt samfunnshjem.

Så samles vi på valen,
Seiren vet vi at vi får
Og internasjonalen
Skal få sin folkevår

Et rødt flagg

(Arnljot Eggen/Finn Ludt)

De holdt ikke løftene sine,
Vi hørte tålmodig på alt deres prat,
Vi ventet, men ingenting skjedde.
Hvem tjener i grunnen kommune og stat?
Et rødt flagg har flammet
Før i vår grend, kamerat.
Men så ble det borte,
Det maner til samling igjen.

De gamle i bygda kan minnes
Og snakke om steder vi glemte ei tid.
Om Austmarka, Julussa, Jura,
Om kampen mot gule og statspoliti.
Et rødt flagg har flammet
Før i vår grend, kamerat.
Vi fant det på loftet,
Og nå bør det brukes igjen.

I dag griner annen slags armod.
Vi får bare arbeid langt borte et sted.
Vi drives fra jorda og skogen,
Og sagbruk og småindustri legges ned.
Et rødt flagg har flammet
Før i vår grend, kamerat.
Nå krever vi retten
til arbeid i bygda igjen.

Ei krise har kommet tilbake
Og den banker først på en arbeiders dør,
Og siden hos bonden, hos mange,
For pengene samles hos færre enn før.
Et rødt flagg har flammet
Før i vår grend, kamerat.
De eiendomsløse
blir nødt til å våkne igjen.

Det finnes et skille i verden,
Og det går på tvers over grenser og land.
På ei side står kapitalen,
På den andre hver utbytta kvinne og mann.
Et rødt flagg har flammet
Før i vår grend, kamerat.
Det gjelder for alle å velge ei side igjen.

Fram Kamerater

(Knut Olai Thornæs)

Fram kamerater, fram mot krigerånden
fram mot vold og barbari
Slå tyranniet våpnene av hånden,
ellers blir vi aldri fri.

Ref:

Skjønt det er vi som bærer dagens byrder
vi som legger krefter til
så er det oss og våre de vil myrde
når i livets lykke kreve vil.

Tro ikke dem som tenner hatets flamme
brødre og bak grensen bor.
Vi alle end blir knuget av den samme
makt som knuger alt på jord.

Ref.

Hvis noen gang vi blodig krigsdåd øver,
blir det for å være fri
dem som vårt arbeids frukter grusomt røver
fri fra gulletts tyranni.

Ref.

Virvelstevet

Som ei kaffekvern gjør du jobben din
hever lønna di, jobber overtid.
Selger kroppen, selger huet til et kompani
som profiterer på deg i di arbeidstid
Du er ei mjelkeku, men det skal vi snu
- det skal vi gjørra jeg og du

Som en virvelvind skal vi blåse inn
i hver krik og krok og blåse ut hver snok.
Da skal handa som vi knytta gjøre jobben sin
så skal stempla som vi bygde drive vår maskin
For det er vi som går og det er du som står
- og vil du værre med så kom!

På veg

(Mikael Wiehe)

Jentene:

Hold motet oppe søstre,
om tvilen står på lur.
Vi kommer dit vi ønsker
dersom ingen av oss snur.
Om kneikene er lange
tar vi hverandre med.
For hovedsaken er tross alt:
Vi skal til samme sted

Guttene:

Hold kampen oppe søstre,
for den er også vår.
Det er ikke for å måles
mot hverandre kampen står.
Skjønt maskene ble byttet
på maktens karneval
er fienden den samme
under andre lekke skall.

Alle sammen:

De vil forstene oss
og ta oss hver for oss.
For ensomme og atskilt
er vi lettere å slå.
Men om vi samler oss,
om vi forener oss,
fins det intet som kan hindre
at vi sammen når vårt mål.

Folket vil seire,
det kan ikke beseires!
Og de som blir holdt nede
skal nå seieren til slutt.
Men halve men'skeheten
kan aldri selv bli fri
når resten av den tvinges
til et liv i slaveri.

El Pueblo Unido

:/: ¡El pueblo unido jamas sera vencido! :/:

Ei von vart knust,
ei framtid fall i grus,
de trur de fekk ein siger i hus.
Men slegne menn skal reisa seg igjen,
og dei som fall gjev styrke i vår kamp.
Vi veit, vi veit at natta vert til dag,
at siger følgjer etter nederlag.
Eit samla folk kan aldri trampast ned,
vår motstandskamp skal samla fleir og fleir og fleir
og herrane skal knusast, og vi ser
at mot vår einskap vil dei brytast ned.
Så svar oss, herrar, kven pløyer dykkar jord?
Kven bryt koppar fram frå gruva djup?

:/: ¡El pueblo armado, jamas sera aplastado! :/:

Dei talar om å vera nasjonal,
men våpna dei har andre visst betalt.
Dei leier landet i den rette lei,
men kva for veg går USAs lakei?
Gjennom nederlaget skal vi få
ein visdom som dei aldri kan forstå.
Eit samla folk kan aldri trampast ned.
vår motstandskamp skal samla heile folket vårt
og herrane må vike når dei veit
at mot vår einskap vil dei bli i beit.
Og stoggast kan ikkje ropa som bryt fram
frå Chile, Guinea, Kambodsja og Vietnam.

:/: ¡El pueblo unido jamas sera vencido! :/:

Bella Ciao

(Tramteateret)

I morgengryet, før sola står opp
O- bella ciao. bella ciao,
bella ciao, ciao, ciao
I morgengryet før sola står opp,
går vi til jobb hver skapte dag.

Og på en rismark, blant mygg og fluer-
O- bella ciao. bella ciao,
bella ciao, ciao, ciao
Og på en rismark, blant mygg og fluer
går vi og sliter dagen lang

Og der står sjefen og svinger kjeppen-
O- bella ciao. bella ciao,
bella ciao, ciao, ciao
Og der står sjefen og svinger kjeppen,
ser til at ryggene er bøyd.

Og sola skinner, og kroppen svetter-
O- bella ciao. bella ciao,

bella ciao, ciao, ciao
Og sola skinner, og kroppen svetter
å for en lidelse det er!

Men dagen kommer, å vær du sikker-
O- bella ciao. bella ciao,
bella ciao, ciao, ciao
Men dagen kommer, å vær du sikker,
da dette arbeidet er vårt!

Da skal vi stå opp, i morgengryet-
O- bella ciao. bella ciao,
bella ciao, ciao, ciao
:/: Da skal vi stå opp i morgengryet,
og gå til friheten hver dag! :/:

Vi er de mange

Vi er de mange som bygger ei ny tid.
Neven som knyttes og hammer'n har vi.
Framtida tømmer vi fast med hvert slag.
Vi seirer i morgen, vi kjemper i dag!

For bak den flammende og røde fana
går vi med kjærlighet og hat!
Den viser veien til folkets framtid
for verdens proletariat.

Imperialismen som herjer i dag,
skal hogges i småbiter slag etter slag.
Armeen som nå bygger framtida er vi.
Så sprenger vi lenkene- så er vi fri!

For bak den flammende og røde fana
går vi med kjærlighet og hat!
Den viser veien til folkets framtid
for verdens proletariat.
Løgnen de bygger sin makt med er stor,

men sannheten kan ikke knuses med ord.
Så bruker de vold, og så bruker de makt.
Men folket har lært, nå står folket på vakt!

For bak den flammende og røde fana
går vi med kjærlighet og hat!
Den viser veien til folkets framtid
for verdens proletariat.

Revolusjonens røst

(Rudolf Nilsen/Torill Brekke)

Gi meg de rene og ranke,
de faste og sterke menn.
De som har tålmod og styrke.
Og aldri i livet går hen
og selger min store tanke,
men kjemper til døden for den.

Gi meg de kolde og kloke,
som kjenner min virkelighet.
Bedre enn mange som sier de tror,
trenger jeg noen som vet.
Intet er mere som skrift i sand
enn løfter om kjærlighet.

Gi meg de bitre og steile,
som ikke har frykt i sitt blikk.
Gi meg de gudløse stolte,
som ikke har trang til mystikk.
Som dristig vil skape en himmel her
etter sin egen skikk.

Gi meg de brennende hjerter,
som aldri gir tapt for tvil,
som aldri kan kues av mismot
og trues av sorger til hvil,
men møter hver seier, hvert nederlag,

med det samme usårlige smil.

Ja, gi meg de beste blant dere
og jeg skal gi dere alt.
Ingen kan vite før seieren er min,
hvor meget det virkelig gjaldt.
Kan hende det gjelder å redde vår jord.
De beste blant dere er kalt.

Ola Tveiten

(Lillebjørn Nilsen/trad. eng.)

Eg heiter Ola Tveiten og eg er ein arbeidsmann,
eg eig ein traktor og meg sjølv og gjer så godt eg kan,
og bjørnen ligg i sitt vinterhi, men det gjer ikkje eg,
for i heile vinter har eg vore med og rydda veg.

Vegen blei fin og brei og slett.

Sudelida, sudelidei!

Den finaste eg har sett.

Sudelida, sudelidei!

Nei det var ingen krøttersti,
om ikkje han ligg der i evig tid,
så skal eg eta opp lua mi!

Sudelida, sudelidei!

Tra la lalala la,

fyll opp mitt tomme krus!

Og eg har vel henta pukkstein og eg har vel lempa grus!
Og eg har vel lengta heim ein gong til kjerring og til hus.
Og eg har vel budd på brakke i vekevis i trekk.
Og eg har vel banna om kvelden og ønska meg ti mil vekk.

Og dagen var lang og han var svart.

Sudelida, sudelidei!

Arbeidet var tungt og hardt.

Sudelida, sudelidei!

Spør du meg, skal du få svar
at det var arbeid for ein kar
ifrå oktober til januar.

Sudelida, sudelidei!
Tra la lalala la,
- fyll opp mitt tomme krus!

Og snart skal vegen opnast med mange store ord,
så får vi sjå en kakse som kan klippe av ei snor.
Og narren står og smiler - vi har sett det så ofte før -
og held sin takketale for den stolte kontraktør.

Så ropar dei alle høgt hurra!

Sudelida, sudelidei!
Og får biletet sitt i bla'.

Sudelida, sudelidei!
Men du finn nok ikkje oss
blant alle dei fine folk i floss',
nei, du kan be dei dra til Moss!

Sudelida, sudelidei!
Tra la lalala la,
- fyll opp mitt tomme krus!

Og når du sitt der i bilen din ein skinnande sommardag,
så send ein vennleg tanke til eit trufast arbeidslag,
som har jobba seg frametter vegen fleirfoldige tunge mil
for at du skal få trå på ein gasspedal og kjøre kvarhelst du vil.

Mens vi rydda vegen bit for bit.

Sudelida, sudelidei!
Kvar meter har kosta slit.

Sudelida, sudelidei!
Men vegen skal du ha.
Om ikkje du tykkjer han er bra;
lukt til helvete kan du dra!

Sudelida, sudelidei!
Tra la lalala la,
- fyll opp mitt tunge krus!

Kjærlighetsvisa

(Halvdan Sivertsen)

Når sommerdagen ligg utover landet
Og du og æ har funne oss ei strand
Og fire kalde pils ligg nedi vannet
Og vi e brun og fin og hand i hand
Når vi har prata om ei bok vi lika
Og alt e bra og ikke te å tru
Ingen e så go' som du da, ingen e så go' som du
Når høsten finns og hverdagslivet venta
Og fuglan tar te vett og flyg mot sør
Og vi får slit med regninga og renta
Og meninga forsvinn i det vi gjør
Når vi må over mang en liten avgrunn
Og ofte på ei falleferdig bru
Ingen e så go' som du da, ingen e så go' som du

Men av og til når tegnan blir førr tydelig
Og dem som sett med makta gjør mæ skremt
Når de fine ordan demmes bi motbydelig
Og tankan bak e jævli' dårlig gjemt
Da har æ ei som vet at folk vil våkn' opp
Og at vinden ifra høyre snart vil snu
Ingen e så go' som du da, ingen e så go' som du

Og når æ kryp te køys og frys på beina
Og du har lagt dæ før mæ og e varm
Da vet du æ e liten og aleina
Og låne mæ litt dyne og ei arm
Og dagen den e viktig og den krev oss
Men natta den e din og min og nu
Ingen e så go' som du da, ingen e så go' som du

Ellinors vise

(Klaus Hagerup/ Sverre Kjelsberg)

Ka e det som æ drømme om
at æ en dag ska våkne opp å vite,
at arbeidet æ leve med,
e mykje mykje meir enn det å slite.

Æ drømme om å være fri
i lag med alle folkan som æ like.
Æ drømme om ei anna tid
da ingen folk e fattige og rike.

Æ drømme om at alle dæm
som trekke garnan langt der utpå sjyen
skal få ei bedre tid i lag med dæm
som jobbe skift på en fabrikk i byen.

Og dæm som har en liten gård,
nån kyr og ei gjeld dem ikkje klare.
Æ drømme at dæm får en vår
dæm bruke te nå' meir enn det å spare.

Æ drømme at vi får en vår
da undertrøkkinga på jorda stanse.
Ei ny tid kommer sjøl om fjellan står,
og det bli like fint å jobbe som å danse.